

Nasza Matka

Nr 3 (184) Marzec 2022 (rok 17)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Jak dobrze podjąć post? Spojrzeć we własne serce...

Pragnę przyjść do Ciebie, aby mieć życie. I chcę nosić w sobie miłość Ojca. Ale wiem, że niewiele różnię się od tych, którzy Ciebie słuchali, lecz nie wierzyli Twoim słowom. Tak często Twoje Słowo nie trwa we mnie; nie umiem go słuchać. Często sprzeniewierzam się Tobie. Lecz dzisiaj przychodzę do Ciebie, by pokornie prosić o życie i miłość Ojca. Prosić, byś leczył moje serce, dotykał łaską, bo to jedyna droga dla mnie. Słaby, grzeszny i tak bardzo bezradny wobec siebie samego, potrzebuję Ciebie najbardziej. **Potrzebuję wiary w słowa Twoje; wiary, która skruszy moje skamieniałe serce i zamieni na nowe, przepełnione nadzieją i ufnością w Twoje miłosierdzie.** Pragnę pewności, że to, co mówisz, jest dla mnie drogą zbawienia. Przychodzę do Ciebie, by oddawać Tobie moje kamienne serce i zasłuchać się w ciszę Twojej obecności. >>>

<https://misericors.org>

SŁOWO BOŻE

(Łk 4, 1-13) Jezus przebywał w Duchu Świętym na pustyni i był kuszony

Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad Jordanu, a wiedziony był przez Ducha na pustyni czterdzieści dni, i był kuszony przez diabła. Nic przez owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby stał się chlebem».

Odpowiedział mu Jezus: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek”».

Wówczas powiódł Go diabeł w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł do Niego: «Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je dać, komu zechcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje». Lecz Jezus mu odrzekł: «Napisane jest: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”».

Zawiódł Go też do Jerozolimy, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: „Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, żeby cię strzegli, i na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”».

Lecz Jezus mu odparł: «Powiedziano: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”». Gdy diabeł dopełnił całego kuszenia, odstąpił od Niego do czasu.

Czy Wielki Post to rzeczywiście coś wielkiego?

Sama nazwa Wielki Post wskazuje nam, że przed nami coś niecodziennego. Ten czas w Kościele zaczyna się silnym uderzeniem. Dniem, kiedy obowiązuje post ścisły, posypujemy głowy popiołem. Uzmysławiamy sobie, że w życiu nie liczy się wyłącznie ciało, ale i duch. Popiół to znak przemijalności ciała. Kapłan wypowiada słowa „prochem jesteś i w proch się obrócisz”, by wskazać na to, co w naszym życiu jest nieprzemijalne. Wszystko poza ciałem.

Jak przeżyć dobrze ten czas i w chrześcijańskiej perspektywie nie zmarnować go?

Wielki Post można przyrównać do precyzyjnie obranego planu treningowego. Dosłownie. Wiemy, że będziemy podejmowali wysiłek większy niż zwykle, więc musimy się do tego dobrze przygotować. Chcemy podjąć wyrzeczenia, mamy strategię działania i obrany cel. Jest nim dobre przygotowanie do Świąt Wielkanocy. I tak samo jak w przypadku pracy nad ciałem, porażką byłoby, gdybyśmy po okresie treningowym, wrócili do dawnego wyglądu. My też po okresie Wielkiego Postu nie powinniśmy wracać do złych nawyków. Żle byłoby, gdyby to, co naprawimy znikło bez śladu z naszego życia.

Jak powinien wyglądać taki plan treningowy, jak poprawić nasze życie?

Plan powinien dotyczyć rzeczy, z którymi nie radzimy sobie w ciągu roku, a w Wielkim Poście mamy mocniejszą motywację, by je zmienić. Możemy odmówić sobie słodczy, a zaoszczędzone pieniądze przeznaczyć na biednych. Możemy odmówić sobie wyjść do kina, a wolny czas poświęcić na rozmowę z drugim człowiekiem. Ktoś może postanowić, że więcej czasu poświęci dzieciom, sumiennie przyłoży się do obowiązków wynikających z roli męża czy żony.

To trudne?

Nawet bardzo. Ale przecież na co dzień czujemy, że niedomagamy. Wielki Post jest momentem, kiedy wielu z nas gotowych jest podjąć dużo większy wysiłek niż na co dzień. To dobry czas na zmiany.

<https://gloswielkopolski.pl>

Jedną z form przygotowania do Wielkanocy są wielkopostne nabożeństwa: Droga krzyżowa, Gorzkie Żale czy Rekolekcje wielkopostne. Zapraszamy serdecznie również w naszej parafii na te ważne nabożeństwa.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE ŚMIŁOWICE

„ Eucharystia daje życie „

17.03 – 20.03. 2022

ks. Wiesław Waldon sds

Plan rekolekcji:

Czwartek

-Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00

Piątek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00

Całodzienna Adoracja Najświętszego Sakramentu

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00

- Nauka stanowa dla kobiet po Mszy Św.

Sobota

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00

- Nauka stanowa dla młodzieży po Mszy Św.

Niedziela

- Nauki ogólne na każdej Mszy Św. /8.00. 10.00, 14.30 i kazanie pasyjne

- Nauka rekolekcyjna dla mężczyzn po Mszy Św. o 14.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu?

Adorować, znaczy czcić Boga z miłością, szacunkiem i dziękczynieniem w miejscu Jego obecności, w Jego wspaniałości i w całym Jego dziele zbawienia. Adoracja jest więc zatem pełnym miłości spotkaniem z naszym Bogiem, Panem, Stwórcą, Zbawicielem i najlepszym Przyjacielem. Poprzez adorację Jezus dotyka duszy każdego człowieka i działa w samym sercu świata. Będąc uniwersalnym środkiem przeciwko złu, które nęka ludzkość, adoracja jest czerpaniem miłości Bożej z samego jej źródła. Adoracja nie jest tylko osobistą postawą, nawet jeżeli jest głównie sprawą duchową osoby. To postawa całego Kościoła, który, ponieważ pozostaje zjednoczony z Chrystusem, uwielbia Go i uwielbia Ojca wraz z Nim, adoruje w imieniu całej ludzkości. Adoracja jest czerpaniem łask dla całej ludzkości. Innymi słowy, z duchowych owoców modlitwy przed Najświętszym Sakramentem my wszyscy korzystamy. Dla św. Jana Pawła II, którego całe życie przeniknięte było głębokim zjednoczeniem z Bogiem na modlitwie, najważniejsze miejsce zajmowała Eucharystia, a także związana z nią adoracja Najświętszego Sakramentu. Papież za św. Alfonsem Marią Liguorim uważał, że: „Wśród różnych praktyk pobożnych adoracja Jezusa sakramentalnego jest pierwsza po sakramentach, najbardziej miła Bogu i najbardziej pożyteczna dla nas”. Eucharystia jest nieocenionym skarbem: nie tylko jej sprawowanie, lecz także jej adoracja poza Mszą św. pozwala zaczerpnąć z samego źródła łaski” (Ecclesia de Eucharistia, 25).

Owoce adoracji

Pierwszym owocem adoracji w życiu jest najpierw wzrost nadprzyrodzonej wiary. Aby adorować, trzeba czynić akty wiary. Nie czujemy obecności Pana, nie widzimy Go, mimo to wierzymy, że okrągły kawałek chleba to sam Chrystus. Wzrastając w tym akcie wiary, tzn. w uznaniu tego, kim Bóg jest i co robi, dochodzimy do wiary coraz większej, bardziej oczyszczonej i rozumnej. Adoracja odkrywa przed nami nowe światło, coraz bardziej wypełnione tajemnicą. Oczyszcza inteligencję, daje większą jasność, nawet w sprawach konkretnego życia, w codziennych problemach, po prostu dlatego, że wszystko upraszcza. Adoracja prowadzi nas do współczucia i miłości. Adorując stajemy się coraz bardziej podobni do Chrystusa, który przyszedł, by współczuć, wybawiać, uzdrawiać, by uwolnić więźniów, nie możemy nie czynić jak On i dlatego stopniowo wchodzimy we współczucie. >>>

INTENCJE MSZALNE

Marzec 2022

Wtorek	1 marca	Czwartek	17 marca
8 ⁰⁰	W int. emerytów i osób starszych	18 ⁰⁰	R. Kalisz
Środa	2 marca	Piątek	18 marca
Środa Popielcowa		Adoracja Najświętszego Sakramentu	
8 ⁰⁰	Dziękczynno-błagalna w int. Krystyny Gad z ok 94 ur	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Czwartek	3 marca	Sobota	19 marca
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	
Piątek	4 marca	Niedziela	20 marca
18 ⁰⁰	Za + Christiane Wołoskowski w 30 dn. po śm.	3 Niedziela Wielkiego Postu	
Sobota	5 marca	8 ⁰⁰	R. Golec
18 ⁰⁰	R. Bubala	10 ⁰⁰	Za + ks. Stanisława Wojcieszaka
Niedziela	6 marca	14 ³⁰	
1 Niedziela Wielkiego Postu		Poniedziałek 21 marca	
8 ⁰⁰	R.	8 ⁰⁰	R. Kokot
10 ⁰⁰	Za + cicię Halinę Baran	Wtorek	22 marca
14 ³⁰	Za + Wandę Nowak w 30 dn. po śm.	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	7 marca	Środa	23 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	8 marca	Czwartek	24 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Środa	9 marca	Piątek	25 marca Zwiastowanie Pańskie
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Kalisz
Czwartek	10 marca	Sobota	26 marca
18 ⁰⁰	R. Drob	18 ⁰⁰	R. Polok
Piątek	11 marca	Niedziela	27 marca
18 ⁰⁰	R. Kulij	4 Niedziela Wielkiego Postu	
Sobota	12 marca	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	R. Brzozowski	10 ⁰⁰	
Niedziela	13 marca	14 ³⁰	
2 Niedziela Wielkiego Postu		Poniedziałek 28 marca	
8 ⁰⁰	Fatimska	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Juroszek	Wtorek	29 marca
14 ³⁰	R. Nowak	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	14 marca	Środa	30 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	15 marca	Czwartek	31 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Środa	16 marca		
8 ⁰⁰			

Intencje Papieskie – Marzec 2022

O chrześcijańską odpowiedź na wyzwania bioetyczne

Módlmy się, abyśmy my, chrześcijanie,
w obliczu nowych wyzwań bioetycznych
wspierali zawsze ochronę życia modlitwą
i działaniami społecznymi.

Adoracja eucharystyczna przemienia całe nasze życie przez tę osobistą, całkowitą bliskość z Panem. Jezus obecny w tym sakramencie przychodzi, by mieszkać w nas i pośród nas. Jego obecność przemienia nas i ożywia. Powoli życie i uczucia Chrystusa stają się naszymi, abyśmy mogli w prawdzie powiedzieć: „Teraz już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20). Adoracja będzie nas także uwalniać i uzdrawiać, bo to przecież ten sam Jezus, który przyszedł uwolnić więźniów, przywrócić wzrok niewidomym, który przeszedł przez ziemię dobrze czyniąc, jest osobiście obecny w Eucharystii. Adoracja daje nam bardziej współpracować w dziele zbawienia, bo adorujemy Adorującego, który naprawia wszelkie zniewagi, wszelkie bałwochwalstwo, wszelki grzech świata popełniony przeciwko Ojcu Światłości. Adoracja przygotowuje nas również do życia wiecznego, bo w Eucharystii adorujemy Tego, który chodził drogami Galilei, cierpiał za nas, zmartwychwstał i żyje w niebie - Tego samego, którego ujrzymy w chwale, którego widok będzie naszym wiecznym nasyceniem. Adoracja przygotowuje nas do tego w sposób tajemniczy, bo poprzez wiarę daje nam widzieć Niewidzialnego, dotknąć Niezmiennego. Stając się czcicielami Boga w Najświętszym Sakramencie, ujrzymy Jego chwałę i zostaniemy nią przemienieni, a także przemienimy świat przyciągając innych do Boga. „W rzeczywistości tylko przez adorację można dojrzeć do głębokiego i autentycznego przyjęcia Chrystusa. I właśnie w tym akcie osobowego spotkania z Panem dojrzewa także posłannictwo społeczne, zawarte w Eucharystii, które ma na celu przełamanie barier nie tylko między Panem a nami, ale także i przede wszystkim barier odgradzających nas od siebie nawzajem” (Benedykt XVI) „Pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany Uczeń oprzeć głowę na Jego piersi (por. J13, 25), poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca. Jeżeli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach przede wszystkim «sztuką modlitwy», jak nie odczuwać odnowionej potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? Ileż to razy, moi drodzy Bracia i Siostry, przeżywałem to doświadczenie i otrzymałem dzięki niemu siłę, pociechę i wsparcie!” (św. Jan Paweł II). Zachęteni przykładem Ojca Świętego św. Jana Pawła II postarajmy się i my „dłużej zatrzymać się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości” (Ecclesia de Eucharistia, 25). Takiej błogosławionej decyzji prawdopodobnie staną na drodze różne pokusy. Być może będzie to myśl, że nie mamy czasu na kontemplację. Albo że to staromodna praktyka, do niczego niepotrzebna. Niezależnie od tego, jakie głosy będą nas odciągać od adoracji, pamiętajmy, że z Bożą łaską możemy je wszystkie pokonać. Ważne jest, abyśmy nie czekali, aż przyjdzie nam ochota na modlitwę. Najlepiej postanowić sobie, kiedy udamy się na adorację, na jak długo (np. na początek 15 minut czy pół godziny). Pamiętajmy o mądrości zawartej w słowach św. Jana Pawła II: „Czas ofiarowany Chrystusowi nigdy nie jest czasem straconym, ale raczej czasem, który zyskujemy, aby nadać głęboko ludzki charakter naszym relacjom z innymi i naszemu życiu” (Dies Domini, 7).

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Marzec 2022 – Czerwiec 2022

sobota 5 marzec 2022	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 19 marzec 2022	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
sobota 2 kwiecień 2022	Kędzia Irena
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 16 kwiecień 2022	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 30 kwiecień 2022	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 14 maj 2022	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 28 maj 2022	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
sobota 11 czerwiec 2022	Kędzia Irena
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 25 czerwiec 2022	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

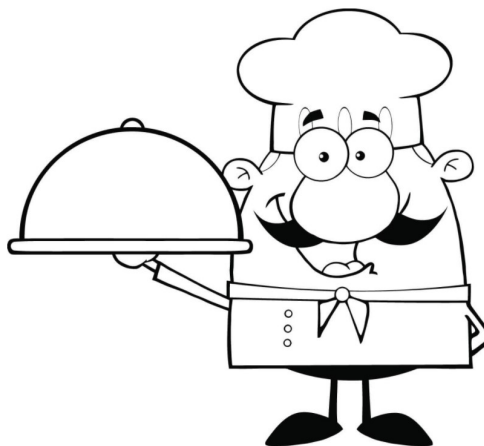
Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie (pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi).

**„Miłości bez Krzyża nie znajdziecie, a Krzyża bez Miłości nie uniesiecie.”
– Św. Jan Paweł II.**

SAŁATKA ŚLEDZIOWA Z KARTOFLAMI

Składniki:

2 średnie kartofle
4 płaty śledzia
4 duże jajka
4 ogórki kiszone
1 mała cebula
1 małe jabłko
majonez
musztarda
sól, pieprz

Wykonanie:

Kartofle ugotować w mundurkach, wystudzić, obrać. Jajka ugotować na twardo, obrać. Cebulę i jabłko obrać. Kartofle, śledzia, ogórki kiszone, jajka, cebulę i jabłko pokroić w kostkę, wrzucić do dużej miski. Dodać 2-3 łyżki majonezu, 1 łyżeczkę musztardy oraz sól i pieprz do smaku. Dokładnie wymieszać, odstawić pod przykryciem do lodówki na 3-4 godziny. SMACZNEGO!!!

Refleksje na Wielki Post

Idę dzięki Tobie

To ja idę za Tobą,
Choć tyle lat minęło
Ja wciąż widzę — idziesz
Ciągniesz za sobą drzewo.
Widzę jak patrzysz
z troskanym sercem w tłum,
wołasz !
„Panie w Twoje ręce
powierzam Ducha Mego”

Jestem co roku mały
-bo przygniatają mnie moje słowa
Jestem co roku chudszy
-bo wysusza mnie strach
Jestem co roku słabszy
-bo męczył mnie mój wstyd.

Taki jestem bez Ciebie,
Bez dawania miłości,
Bez kochania, bez wiary.
Teraz chcę być z Tobą
I silniejszy niż wczoraj.

Droga krzyżowa

Jestem, przyszedłem, zobaczyłem.
Jak krzyż leżę w kościele na posadce,
Ze świec ułożony - płonę.
Oświetlone stacje,
światłem świec ministrantów
trzymam głęboko we wnętrzu –
nie puszczę.
Czystą łzą spływa opuchlizna
z mych oczu,
z mych nóg i rąk ze mnie całego.
Ja widzę Tyś jest tu,
Ty Cierpisz miłością.
Oderwałem się na chwilę,
Od szarości mego dnia,
przychodząc, przeżywając,
zwyciężając.

Święty Józef Oblubieniec Najświętszej Maryi Panny (Wspomnienie 19-go marca)

Święty Józef (hebr. Jehosep – wyraża życzenie "niech Bóg pomnoży dobra") był, zgodnie z przekazami Ewangelii, mężem Maryi. Pracował jako wyrobnik, czyli rzemieślnik od naprawy narzędzi rolniczych, przedmiotów drewnianych itp. W Piśmie świętym poświęcono mu łącznie 26 wierszy. Ewangelieści nie zanotowali jednak żadnego słowa, wypowiedzianego przez Józefa. Wspominany jest natomiast w ramach opisu zdarzeń poprzedzających zaślubiny z Maryją, przy spisie ludności zarządzonym przez cesarza Augusta, przy relacji o narodzinach Jezusa, w opisie ofiarowania Jezusa w świątyni oraz przy wzmiance o ucieczce do Egiptu i o powrocie do Nazaretu. Wzmianki o św. Józefie znajdujemy też w apokryfach pochodzących z drugiego wieku chrześcijaństwa.

Św. Józef wywodził się z królewskiego rodu Dawida. Mimo wysokiego pochodzenia nie posiadał żadnego majątku i zarabiał na życie pracą jako cieśla oraz stolarz. Był zaręczony z Maryją. Kiedy dowiedział się o tym, że oczekuje Ona dziecka, uwierzył w cudowne poczęcie i nie oddalił Jej, a wręcz odwrotnie – z polecenia anioła wziął Maryję do siebie, do domu w Nazarecie. Był świadomy, że dziecko, którego spodziewa się jego narzeczona, nie jest jego potomkiem. Józef nie był bowiem ojcem Chrystusa według ciała, ale według prawa żydowskiego jako prawomocny małżonek Maryi.

Po raz ostatni Józef pojawia się na kartach Pisma Świętego podczas pielgrzymki z dwunastoletnim Jezusem do Jerozolimy (czyli w epizodzie dotyczącym ofiarowania w świątyni). W życiu dorosłego Jezusa postać św. Józefa już się nie pojawia, stąd większość biblistów uważa, że umarł prawdopodobnie jeszcze przed publicznym wystąpieniem Zbawiciela. Data i okoliczności jego śmierci pozostają jednak nieznane.

W pismach Ojców Kościoła i innych pisarzy chrześcijańskich św. Józef przedstawiany jest jako mężczyzna o wyjątkowej cnotce, np. Orygenes określał go „mężem sprawiedliwym”.

Kościół stawia Józefa jako przykład całkowitego oddania i poświęcenia swojej rodzinie.

Liturgiczne wspomnienie św. Józefa po raz pierwszy spotykamy w Kościele wschodnim w IV wieku. Na Zachodzie obchody sięgają VIII w. Obecnie Kościół rzymskokatolicki oddaje św. Józefowi cześć dwukrotnie w ciągu roku liturgicznego: 19 marca - jako Oblubieńcowi Matki Bożej oraz 1 maja - jako patronowi ludzi pracujących (święto Józefa Rzemieślnika). Ponadto cały marzec jest poświęcony św. Józefowi, a dniem tygodnia, w którym się go wspomina, jest środa.

Św. Józef jest patronem Kościoła powszechnego. Jest również patronem małżonków i rodzin chrześcijańskich, ojców, sierot, cieśli, wszystkich pracujących i uciekinierów. Wzywany jest także jako orędownik umierających i patron dobrej śmierci; W Polsce św. Józef jest patronem aż 264 kościołów.

<http://www.osiny-jozef.wiara.org.pl/>

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Sylwia i Marek Lebek

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001